

gerne indbyrdes eller kommunikation fra offentlige myndigheder til borgerne.

Lovforslagets § 69 giver bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af digital kommunikation m.v., også for så vidt angår kommunikation mellem borgere og virksomheder indbyrdes samt kommunikation fra offentlige myndigheder til borgerne m.v. Det er ikke hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal anvendes i situationer, der dækkes af forvaltningslovens § 32 a.

Med bemyndigelsen for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler kan der løbende tages højde for den teknologiske udvikling. Bemyndigelsen forventes f.eks. anvendt i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt en bestemmelse i lovforslaget hindrer digital kommunikation. I sådanne tilfælde vil miljøministeren i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fjerne denne tvivl ved at fastsætte regler, der udtrykkeligt tillader digital kommunikation.

Bemyndigelsen er endvidere relevant i tilfælde, hvor miljøministeren ønsker at fastsætte nærmere vilkår for den digitale kommunikation, herunder f.eks. fastsættelse af krav om anvendelse af bestemte formater m.v. Fastsættelsen af regler herom vil ske i samråd med de berørte parter.

Bemyndigelsen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, at digital kommunikation kan anvendes. Derimod indeholder den foreslåede bemyndigelse ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, som ville udelukke anvendelsen af digital kommunikation, i det omfang dette efter gældende ret er berettiget. Der er heller ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, der udelukker andre kommunikationsformer end digital kommunikation, f.eks. ved at fastsætte, at kommunikationen alene kan ske ved brug af digital kommunikation. Det forudsættes, at de almindelige samtykkekrav ved digital kommunikation iagttages. Som udgangspunkt foreligger der en ret til at kommunikere digitalt, men ikke en pligt til at kommunikere på denne måde.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i planlovens § 54 a, der blev indsat i planloven ved lov nr. 571 af 24. juni 2005, og som træder i kraft den 1. januar 2007.

Til § 70

Med forslaget til § 70 skabes der hjemmel til, at miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger hertil, samt kommunalbestyrelserne i kontroløjemed kan indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder i forbindelse med en generel kontrol med overholdelse af lovens regler. Der kan herunder

ske sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, til kontrolformål.

Efter lovforslaget varetages tilsynet med overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør af loven som udgangspunkt af kommunalbestyrelserne. Hvis kommunalbestyrelsen under udøvelse af tilsyn konstaterer en overtrædelse af en ministeriel afgørelse, overgår sagens videre behandling til miljøministeren. Efter lovforslagets § 45 kan miljøministeren bestemme, at tilsyn i visse tilfælde skal udføres af andre myndigheder. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at hjemlen gives både til miljøministeren og den miljøministeren bemyndiger hertil samt til kommunalbestyrelserne.

Tilsynsmyndigheden har efter de gældende regler i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger mulighed for at indhente oplysninger i kontroløjemed i enkeltstående tilfælde. Derimod har myndigheden ikke uden udtrykkelig lovhjemmel mulighed for at foretage en systematisk sammenstilling og samkøring af de oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, med de oplysninger, der findes i myndighedernes egne IT-systemer.

Der er således med forslaget tale om en udvidelse af den bestående adgang til indhentning og behandling af oplysninger, som findes hos andre offentlige myndigheder. Baggrunden for forslaget er et ønske om at udvide og forbedre mulighederne for kontrol med overholdelse af reglerne. Der er kontrolmæssigt behov for gennem sammenstilling og samkøring af oplysninger at kunne se sammenhænge og mønstre, som ellers ikke ville være synlige.

Der lægges i lovforslaget stor vægt på, at kommunerne skal kunne føre et effektivt tilsyn med de meddelte miljøgodkendelser, da dette er af afgørende værdi for miljøgodkendelsernes miljøeffekt. Godkendelsens omfang og det fastlagte miljøbeskyttelsesniveau er derfor fastlagt således, at oplysninger fra bl.a. Fødevareministeriets register i stort omfang kan anvendes effektivt i forbindelse med tilsynsarbejdet.

Selvom kommunerne ved det konkrete tilsyn har mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. Fødevareministeriet, ifølge reglerne i forvaltningsloven, er det hensigtsmæssigt med en bredere hjemmel til at anvende disse registeroplysninger.

Ved at opnå hjemmel til at sammenkøre oplysninger, indhentet hos andre myndigheder, kan kommunerne langt bedre målrette deres tilsyn. Ved en samkøring af f.eks. oplysninger fra det Centrale Husdyrregister (CHR) og det Generelle Landbrugsregister (GLR) (samt oplysninger, der i øvrigt indsamles i forbindelse med den fælles husdyrindberetning) med kommuner-